



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Sisensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

proximo naves ascendunt in terræ sanctæ subsidium transituri. Monemus igitur fraternitatem tuam & exhortamur attentius, & per apostolica tibi scripta mandamus, quatenus in divini nominis timore persistens & in apostolicæ sedis reverentia perseverans, prædictum Regem & universam Armenorum Ecclesiam in lege Domini & nostra devotione confirmes, & eis, sicut per alias literas nostras mandavimus, formam apostolicæ remissionis exponas, & exhorteris ipsos attentius ut se murum pro domo Domini opponant ascendentibus ex adverso, nec dubitent, si opus fuerit, pro illo fundere sanguinem qui pro eis crucis non dubitavit subire tormentum, cum sic regnum sibi possint acquirere sempiternum & terrena in cœlestia laudabili commercio commutare. Expectent autem efficax de cœlo auxilium, & festinum de terra succursum, & spem suam ponant in eo qui est in se sperantium fortitudo, qui facit in tentatione proventum, & post lacrymationem & fletum, gaudium & exultationem inducit. Datum ut supra.

Litera Sifensis Archiepiscopi Regis Armenia Cancellarij ad D. Papam.

Epist. 46. Mitram & pallium & indulgentiam petit.

Paternitatis vestræ literas ea qua decuit reverentia & devotione suscepimus, & per earum continentiam pleno collegimus intellectu sanctitatem vestram parvitatem nostram caritatis visceribus amplectari. Continebatur etiam in literis illis ut magisterium & primatum sanctæ sedis apostolicæ recognosceremus, & in devotione ipsius persisteremus, & ut non solum Regem, verum etiam & Barones & reliquum populum ad fidem & unitatem ejusdem induceremus. In verbo veritatis ad hoc laborat nostra sollicitudo, ad hoc inclinata est nostra intentio. Tenemur nempe de obedientiæ vinculis & devotionis reverentia omnibus mandatis sanctæ sedis apostolicæ pro viribus obsecundare. Ea propter nulli veniat in dubium ut ubi ab his quæ honori & utilitati ejusdem spectare videntur vel videbuntur, nostram subtrahamus voluntatem, immo manum ad aratrum mittemus, & ut bonus arator, spinas & tribulos eradicare studebimus, & terram bene laboratam ad honorem sanctæ apostolicæ sedis colere & exornare usque ad messem, Deo auxiliante, non deficiemus. Super his igitur omnibus in quibus parvitatem nostram vestra sanctitas dignata est monere & exhortari, paterni-

tati vestræ, quas sufficit nostra valetudo, gratiarum actiones exsolvimus, de debito & merito vobis adstricti. Quia verò in remotis partibus inter barbaricas nationes ad Dei servitium sumus constituti, & in propria persona vestram nequivimus, quod molestè ferimus, visitare paternitatem, flexis genibus cordis vestræ supplicamus sanctitati ut nos non tradatis oblivioni, immo tanquam obedienti vestro mandatum vestrum humeris nostris imponere non dedignemini, scientes nos ad omnia beneplacita vestra promovenda & exequenda tam mente quam animo promptos & paratos esse. Præterea nova vestra planta effecti, multa precum instantia exposcimus ut in memoriam dilectionis sanctæ sedis apostolicæ anulum, mitram, & pallium nobis mittere dignemini, & ut eandem remissionem quam peregrinis transfretantibus pro Dei servitio conceditis, ex parte vestra militibus pugnantibus sub illustri Rege nostro contra crucis hostes pro honore & defensione Christianitatis confirmare possimus, quatinus hujus remissionis gratia sumptis animi viribus in bello fiant audaciores.

Raynaldus ad an. 1202. §. 44.

Archiepiscopo Sifensi.

Non processit ab homine, sed à Deo, quoniam nec caro nec sanguis, sed is potius cujus vices in terris gerimus Iesus Christus tibi misericorditer inspiravit ut, sicut per tuas nobis literas intimasti, magisterium sedis apostolicæ recognosceres & primatum, & in ipsius devotione persistens, non solum carissimum in Christo filium nostrum Leonem Regem Armenia illustrem, sed populum ad id induceres & Barones. Recognoscis etenim & per tuas literas profiteris obedientiæ vinculis & devotionis reverentia te teneri universis mandatis sedis apostolicæ pro viribus obedire. Ideoque ab his quæ ad honorem, & utilitatem ipsius spectare videntur, tuam non subtrahis voluntatem. Nos igitur tantæ fidei puritatem & tantam devotionis constantiam attendentes, ei à quo bonum omne procedit, licet exiles, quas possumus tamen gratiarum exsolvimus actiones quod tam pius tibi tribuit intellectum & animum tam humilem inspiravit. Tibi quoque sicut venerabili fratri nostro & magno Ecclesiæ Dei membro deferre proponimus, & preces tuas in his quæ à nobis secundum Deum postulaveris exaudire. Super eo autem quod à nobis per tuas

Epist. 47. Responsiva.

Raynaldus ad an. 1202. §. 46.

litteras postulasti, ut fraternitati tuæ pal-
leum destinemus, annuere tuis desideriis
cupientes, per dilectos filios Soffredum ti-
tuli sanctæ Prædixedis & Petrum tituli sancti
Marcelli Presbyteros Cardinales aposto-
licæ sedis Legatos, quos in terræ sanctæ
subsidiū destinamus, palleum, insigne
videlicet plenitudinis pontificalis officij,
de corpore beati Petri sumptum, trans-
mittimus, tibi ab ipsis vel eorum altero
juxta formam solitam, quam sub bulla
nostra dirigimus, sollempniter conferen-
dum. Monemus igitur fraternitatem tuam
ac exhortamur attentius & per apostolica
tibi scripta mandamus &c. *ut in illa que
scribitur Catholico usque confirmes, & eis
formam apostolicæ remissionis exponas
&c. usque in finem.* Datum ut supra.

*Remensi Archiepiscopo S. R. E. Cardinali,
apostolicæ sedis Legato.*

*Epist. 48.
De divortio
Philippi Fran-
corum Regis.*

Quantumcunque carissimum in Chri-
sto filium nostrum Philippum Re-
gem Francorum illustrem & nos in eo su-
per negotio matrimonij expedire velimus,
in duobus tamen carissimæ in Christo filia
nostræ I. Regina Francorum illustri nos
convenit providere, ne indefensa sit, &
examinetur à suspectis iudicibus causa ejus;
cū nec justitia id permittat, nec nos de-
beamus in hoc nostram conscientiam vul-
nerare. Quantum autem ipsius Regis vo-
luerimus serenitati deferre, fraternitatem
tuam jam credimus ex transcripto quod
dilecti filij magistri F. Aurelianensis Deca-
nus & W. sancti Frambaudi Thesaurarius
à nobis secum detulerunt noscere potuisse.
Si ergo Rex ipse desiderat expediri, liben-
ter testes quos super consanguinitate, affi-
nitate, seu maleficio duxerit producen-
dos faciemus admitti, dum tamen testes,
si quos prædicta Regina ad defensionem
suam producere fortè voluerit, per dele-
gatos iudices admittantur. Cū ergo nos
in omnibus in quibus cum justitia possu-
mus regiæ velimus serenitati deferre, fra-
ternitati tuæ per apostolica scripta manda-
mus quatenus Regem ipsum moneas & in-
ducas ne illa requirat à nobis quæ sine juris
injuria & tam nostræ quàm ipsius animæ
detrimento & infamia, etiam si vellemus,
non possemus aliquatenus adimplere; quia
super his in quibus eum honestè possumus
exaudire, nullam moram vel difficulta-
tem volumus adhibere. Datum Laterani
III. Non. Julij.

Illustri Regi Francorum.

Doloris aculeus nostræ mentis inti-
ma penetravit, & cordi nostro mœ-
ror irruit improvifus, cū in eo de nobis
serenitas regiæ, sicut accepimus, conque-
ratur super quo ab ipso gratiarum & me-
ruimus & expectavimus actiones. Propo-
fuerunt enim dilecti filij magistri F. Aure-
lianensis Decanus & W. Thesaurarius san-
cti Frambaudi nuntij tui ex parte regiæ cel-
situdinis in audientia nostra querelam, fir-
mius, ut eis injunctum fuerat, sicut credi-
mus, afferentes quod te in causa matri-
monij severius tractabamus quàm alij Prin-
cipes in simili causa consueverint pertra-
ctari. Nam olim in clytræ recordationis Lu-
dovicus pater tuus & Fridericus quondam
Imperator, & nuper carissimus in Christo
filius noster Iohannes Rex Anglorum illu-
stris, coram Prælati in terris propriis
constitutis adversus eas quas habere vide-
bantur uxores quæstionem servato juris
ordine intenderunt, & ecclesiastico ab eis
fuerunt iudicio separati. quod postmodum
sedes apostolica minimè retractavit. Ce-
terum si verum attendas, Imperator præ-
dictus ab ea quæ conjux dicebatur ipsius,
licet in regno Theutonico, fuit tamen per
Legatos sedis apostolicæ separatus; & nos
in regnum tuum Legatos nostros destinare
curavimus, ut de matrimonij causa cog-
noscerent, & eam servato juris ordine ter-
minarent. Licet autem prædictus Ludovi-
cus quondam pater tuus & præfens etiam
Rex Anglorum ab his quas sibi junxe-
rant Prælatorum terræ suæ iudicio fuerint
separati, super divortio tamen non fuit ad
sedem apostolicam querela delata. unde
quod à Prælati ipsis factum fuerat, cū
nullus penitus reclamaret, noluit revo-
care. Vtrum autem apostolica sedes dissi-
mulare valeat querimonias oppressorum,
& mulierum præcipuè, quæ quanto infir-
mioris conditionis existunt, tanto sunt
amplius in sua justitia conservandæ, uti-
nam intelligeret regiæ serenitas plenius
per seipsam, vel illi eam melius docuissent
qui consiliarij ejus & familiares existunt, &
in utroque sunt jure periti. Cū autem
sententiam illam divortij, tanquam inor-
dinatè prolatam, bonæ memoriæ Cele-
stinus Papa prædecessor noster duxerit re-
vocandam, nos, ne si causa tua maneret
diutius in suspensio, cor regium sollicitu-
do nimia molestaret, per Legatos nostros,
quos in regnum Francorum direximus, te
voluimus

*Epist. 49.
De eodem ar-
gumento.
Raynaldus ad
an. 1202. §. 11.*